

трѣбва слѣдъ толкозгодишното му попство да е понатжикалъ нѣщо въ
мемери си. *Попъ Марко, 16.*

Попувамъ *м. дл.* священствую: Ей та царю ле честите! Е' ми
глава, е' ти сабля! Азе три дни да попувамъ, А ти три дни да цару-
вашъ. *М. 63. Попуване с. с. 40* годишното ми попуване по раз-
нитѣ села на Кюстендилскій окръгъ. *Б. Е. Люб. предисл.*

Попувамъ *м. дл.* произвожу трещины (на чемъ либо): Тая
вода растяга ся та попуква стѣнны на шулицыты. *Л. Д. 1871 р. 233.*
Попукамъ са Попукамъ са потрескаюсъ, трескаюсъ: Зе-
мита са бѣ попукала. *Зк. 129.* Нѣ всяка гѣста каша кога застыне та
хване коръ стига ся, а оттова ся и попуква кората ѝ. *Л. Д. 1872 р. 129.*
Лесно може ся попука стѣкловината на збытѣ. *ib. 74 р. 63.* Нейнитѣ
мягки рѣчички и позѣ са убѣтахъ и попукахъ. *Зк. 107.* Лицата имъ
биле мурги и попувани отъ вѣтровете и отъ полското сѣнце. *З. 309.*

Попустнѣ *м. св. вл.* напустнѣ: Щѣ да те, либе, попустнѣ. *Д. 45, 2.*

По-пусто нар. тщетно (*вл.* напусто): Малцина нѣкои се про-
тивѣхъ на тия страшни наказания, но по-пусто. *Тб. 102.*

Попушой с. м. мн. ч. мѣстное название кукурузы. *Пк. 54. см.*
кукурузъ.

Попъ с. м. попъ въ обращеніи Дядо попе или Отче попе
батюшка: Попъ безъ брада не бива. *Кн. 111.* Не жне и не връше, а
повече жито има. Казватъ за попѣтъ. *ib. 90.* На сѣкого суша, на по-
пѣтъ снопъ. *ib. 84.* „Какавѣто е попѣтъ, такава трѣба да бѣде и ками-
лавката му“ казватъ старите хора. *З. 93.* Брѣза като попъ за порѣза-
ници. Врѣви скоро. *Кн. 11.* Сѣрдить попъ, празна му турбуличка. *З.*
259 ср. Кн. 84. Когато разбогатѣе селото, попъ са крави. *ib. 60.* Ко-
гато искатъ триста не питатъ попъ Христа. *ib.* Попѣтъ ѣлъ благо, а
селото криво. *ib. 112.* Пиянъ попъ вино сѣнува. Пиянъ попъ — пижни
и дѣца. *ib. 108.* Научилъ са попъ на варенѣ бобъ; доврѣшилъ ся бобъ,
отучилъ са попъ. Или: Научилъ са попецъ на джурканъ бобецъ, до-
врѣшилъ са бобецъ отучилъ са попецъ. *ib. 88.* На садѣ та трѣсихъ,
дѣдо попе, само у васъ не ходихъ. *ib. 84. ср. ib. 17.* Е, то да оста-
вимъ, ами Попатаго кадѣ ѣ та са не види, хайлѣ тѣзи заранъ чувамъ
че и въ черква го нѣмало—Пакъ тука не съмъ чюлъ единъ пѣтъ По-
патаго да си отвори устата и да ни поучи нѣщо въ христіянски за-
конъ. *Зк. 22.* Стефанаки! дай полвинъ ока вино да са почерпимъ съ
бать Попа... Нѣ бать Попъ пій и помѣни умрѣлитѣ ми. *ib. 86.* Цар-
ква метить мало моме Со два страка босилькоѣ, Емъ си метить бога
молить: Дай ми, Боже, попа свекра И свекрва попадіа И да зеамъ
гяче момче! *М. 627.* Та Стояна заведохъ У Іован-пена на дома, Че